

bliver 1,200 Kr. højere end Begyndelseslønnen, for 2den Klasse 200 Kr. hvert 4de Aar indtil 800 Kr., for 3die Klasse 200 Kr. hvert 4de Aar indtil 600 Kr. og endelig for 4de Klasse 200 Kr. hvert 4de Aar til 800 Kr. Maa jeg dernæst, som jeg begyndte med, gøre opmærksom paa, at dette er ikke udelukkende de Lønninger, som vedkommende Postmestre have. Naar man ser den Fortegnelse efter, der blev fremkaldt af Udvalget i Fjor, have de andre Indtægter af forskellig Art, som løbe op til ikke smaa Summer. For de to Embedsmænd paa første Trin i 2den Lønklasse er det for den ene 1,430 og for den anden 1,664 Kr., altsaa ret betydelige Tillæg til disse efter min Mening i Forvejen nogenlunde rigelige Lønninger. For de 6 Embedsmænd paa andet Trin i 2den Lønklasse bevæge disse Summer sig mellem 532 og 1,344 Kr. og give i Gennemsnit 860 Kr. til hvert af Embederne. For de 10 Embeder paa tredje Trin i 2den Lønklasse er det mellem 401 og 1,610 Kr., for de 11 Embeder paa fjerde Trin mellem 255 og 1,085 Kr. og for de 11 Embeder paa sidste Trin i 2den Lønklasse mellem 70 og 1,514 Kr. Det er kun ganske undtagelsesvis, det gaar saa lavt ned som til 70 Kr., men jeg har taget det laveste og det højeste Tal, da det vilde være uoverkommeligt at tage alle Tal. For de 20 Embeder paa første Trin i 3die Lønklasse er det mellem 100 og 1,069 Kr., for andet Trin mellem 53 og 1,638 Kr., for tredje Trin mellem 75 og 780 Kr. og for fjerde Trin mellem 63 og 1,495 Kr. For 4de Lønklassens Vedkommende er det for de 24 Embeder paa første Trin mellem 58 og 871 Kr., for de 14 Embeder paa 2det Trin mellem 76 og 742 Kr. og for det sidste Trins 54 Embeder mellem 7 og 1,037 Kr. Jeg har gjort mig den Ulejlighed ved dette sidste Trin at udregne Gennemsnittet, det bliver 223 Kr. for hvert af de 54 Embeder.

Dermed har jeg gjort Rede for Virkningen af det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, og som særlig gaar ud paa at standse i alt Fald en Smule af den stærke Oprykning fra det ene Trin til det andet inden for samme Klasse og fra den ene Klasse op til den anden. Grunden er den, at vi ikke kunne erkende Rigtigheden af, at Brevtallet i Virkeligheden betinger for Postmestrene ved de større Embeder et forøget Arbejde.

Den ærede Ordfører udtalte, at saa stor en Lønforbedring, som her er foreslaaet, kunde han ikke mindes var sket i den Tid, han har haft med Lønningsager

at gøre — og det er jo en lang Aarrække. Jeg erkender Rigtigheden af denne Udtalelse. Men jeg tror, at de Ord vilde være sande, ogsaa om Mindretallets Forslag vedtages, og jeg tror, der er en Fare ved at gaa for stærkt ind paa den Vej, man er inde paa. Jeg skal derfor med den Begrundelse, jeg her har fremsat, henstille til ærede Medlemmer, som mulig ere enige med mig i min Grundopfattelse, at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Sigvald Olsen: Da denne Sag var til første Behandling, havde jeg Lejlighed til at gøre min personlige Opfattelse gældende om dette Lønningsforslag. De samme Anskuelse, som jeg da gjorde gældende, nemlig at vi skulde søge at forbedre de lavere Lønninger, har jeg ladet det være mig magtpaaliggende ogsaa at gøre gældende i Udvalget. Naar jeg nu staar sammen med det store Flertal i saa godt som alt, hvad der foreligger, har det sin Grund i, at vi i Udvalget med vore forskellige Opfattelser have søgt ved Samarbejde at nærme os til hverandre. Jeg har ikke villet fastholde de Ændringsforslag, jeg havde stillet, naar jeg ved Forhandling med de øvrige Medlemmer i Udvalget kunde naa et dog antageligt Resultat ved Fastsættelse af Lønningerne i de forskellige Klasser saaledes, som man nu i det givne Møde blev enig om. Jeg ser nemlig saaledes paa Lønningsreformlove og Love i Almindelighed, at naar man har haft dem til 1ste Behandling her og har sagt sin Mening om dem, og man i øvrigt har til Hensigt at bringe noget ud af Lovforslagene, baader det kun lidt at vise Stejlhed og blive ved at holde paa sit Standpunkt, idet man derved — det har jeg erfaret i dette Udvalg — udsætter sig for, at ogsaa andre Medlemmer i Udvalget, der have en anden Opfattelse, lige saa stejlt fastholde den. Og da jeg i al Almindelighed mener, at den Lønforbedring, der her tilbydes Postfunktionærerne, er af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være uforvarligt at gøre noget, der kunde forringe Udsigterne til denne Reforms Gennemførelse, har jeg ikke kunnet slutte mig til den Betragtning, som den ærede foregaaende Taler baade paa egne og Medforslagsstilleres Vegne har gjort gældende. Thi medens min Opfattelse ganske vist er den, at en virkelig demokratisk Lønreform skal gaa i den Retning at udligne Forskellen mellem de højstlønnede og de lavestlønnede, har jeg dog ikke her kunnet gaa videre